

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

XII. De statu monachorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

ANNO
 CHRISTI
 1522.

prælatis & ecclesiarum rectoribus cautius euitentur, statuimus vt postquam religiosi per diœcesanos requisiti fuerint super fraudibus huiusmodi nullatenus adhibendis, religiosi ipsi qui huiusmodi fraudes commiserint, in Synodis episcopalibus, & in maioribus locis ipsarum diœcesum excommunicati publice nuntientur, & nihilo minus prælati constitutionem super hoc editam cum diligentia exequantur.

XII.

Monasteriorum damna quæ per alienationes ab ipsorum abbatibus & conuentibus, prioribus aliis administratoribus quibuscumque indebite fiunt, refrenare volentes, statuimus vt prælati in Synodis suis pœnas in constitutione felicis recordationis domini Clementis papæ V. contentas denuntiare, & eas in subditis suis exequi non omittant. In exemptis vero si alienationes huiusmodi fecerint, hoc superiori ipsorum locorum ordinarii denuntient, vt per eos reuocentur alienationes huiusmodi, & puniantur talia facientes.

Regularis obseruantia a sanctis patribus instituta commode obseruari non potest, nisi circa eiusdem custodiam inter professores ordinum congregatos ad istud frequens discussio & tractatus diligens habeatur. Quia vero per negligentiam abbatum & priorum signanter ordinis sancti Augustini, qui canonici regulares vocantur, ac sancti Benedicti, videlicet monachorum nigrorum, pro vt accepimus, præfatæ constitutionis obseruantia totaliter est omiffa: in virtute sanctæ obedientiæ præ-

cipimus & mandamus, vt iuxta Lateranensis Concilii prouisionem circa hoc factam, religiosi prædicti, exempti & non exempti, infra legationis nostræ terminos constituti, de triennio in triennium loco & tempore opportunis Concilia celebrent, & faciant omnia quæ in statuto præfati Concilii continentur. Qui autem implere præmissa neglexerint, præter pœnas graues infligendas eisdem, maledictionem omnipotentis Dei, velut tam salubris transgressores præcepti, se nouerint incurfuros.

Spretionibus monasteriorum & aliorum religiosorum locorum, quæ plerumque per milites & potentes contra statuta canonica hostiliter deuantur, remediis opportunis occurrere cupientes, inhihemus, ne quæuis ecclesiasticæ vel sæculares personæ monasteria seu grangias, vel quælibet alia ipsorum loca grauent, aut opprimendo deuantent, bona ipsorum siue victualia diripiendo, aut ad exactiones eis in pecunia persoluendas per pignorationes rerum suarum, aut etiam vassallorum, seu aliis modis illicitis indebite compellendo: alioquin per prælatos ad requisitionem religiosorum ipsorum per sententiam excommunicationis in personas, ac interdicti in loca & vassallos eorum, ab insolentiis huiusmodi compescantur. Prælati vero per religiosos huiusmodi requisiti, circa sententias proferendas & etiam publicandas se reddant in omnibus promptos, sollicitos & attentos.

Vt monasteria in quibus mulieres religionis ordinem profitentur, cautela debita & sufficienti diligentia valeant custodiri; statuimus vt prælati, in
quo-

ANNO
CHRISTI
1322.

quorum diœcesibus monasteria ipsa consistunt, vel prælati sui ordinis, qui iurisdictionem in eis exercent, de priuilegio vel de iure, certos viros antiquos, probatos & honestos, omni suspicione carentes, & maxime sui ordinis, si haberi potuerint, deputent, qui circa ipsarum custodiam inuigilent diligenter, curam adhibentes sollicitam, ne quiuis sæculares vel religiosi suspecti ad eas intrent, vel ipsæ exeant ad eosdem. Si vero ex aliqua rationabili causa aliquæ bonæ & non suspectæ personæ ad eas intrare debuerint, vel ipsæ exire ad eas, hoc fiat de voluntate expressa illius, qui, vt præmissum est, ad custodiam earum fuerit deputatus, de licentia illius qui monasterio illi præest. Eis etiam cum dictis personis confabulari non liceat, nisi sub testimonio duarum vel trium sororum loco conuenienti & hora congrua: nec in confabulatione absque causa necessaria contrahant magnam moram. Contrarium vero facientes in sententiam excommunicationis incidant ipso facto.

XIII.

Hospitalitatem quam ex pietatis officio de iure a clericis, & maxime ecclesiarum rectoribus imperitari conuenit transeuntibus, seruari volentes, statuimus vt parochialium ecclesiarum rectores & curati, secundum facultatem bonorum suorum, religiosos, pauperes & peregrinos transeuntes caritative recipiant & pertractent in locis, nisi vbi ad hoc sit domus aliqua specialiter deputata. Rectores & curati prædicti diligenter inuigilent, vt domus huiusmodi sic conuenienter paratæ sint, quod hospitalitas ipsa, ad quam deputatæ fuerint, in eis de-